

La Cerdanya impotent de les grues desbocades

C amino per un sender amb un alcalde dels 39 municipis de tota la Cerdanya, a banda i banda de la frontera estatal. Parlem distesament, sense el protocol activat entre un càrrec electe i un periodista. Analitzem la situació que es viu a la vall amb l'allau de noves construccions de segones residències no tan sols en solars urbans sinó que també en agrupacions de pletes que en alguns casos doblen els actuals pobles. Li dic que dono per suposat que s'estima el seu poble i em respon que sí, indubtablement, per sobre del càrrec. Aleshores li demano com viu la proliferació d'obres al seu municipi, que canvien radicalment el paisatge local amb nous veïnats de cases residencials, les quals estaran buides la major part de l'any. Es rumia la resposta i finalment em confessa que amb «impotència». L'alcalde explica que ell no pot

negar-se a concedir els permisos d'obra en terrenys que estan qualificats com a urbans de projectes que compleixen totes les normatives. Argumenta que ell preferiria una construcció més raonable, menys agressiva sobre el paisatge de la comarca i del seu poble però que no pot fer-hi res. Li recordo que el 2008, després del boom del sector immobiliari, els ajuntaments i el Consell Comarcal, al costat sud de la vall, van coincidir que no es podia tornar a repetir la disbaixa constructora. En el marc del procés de redacció del Pla Urbanístic Plurimunicipal de la Cerdanya, els alcaldes van estar d'acord en nombroses reunions a la seu del Consell Comarcal que calia apostar més per construir hotels que no pas segones residències. Els hotels no suposen la destrucció dels prats, fomenten l'ocupació entre la població local i generen una rotació dels vi-

sitants. Però catorze anys després l'escenari es repeteix amb més virulència. Els promotors compren terrenys als propietaris ramaders, que obtenen un dineral i alguna casa, i els constructors aixequen cases que s'ompliran poc més de 50 dies l'any. Dies que la Cerdanya col·lapsa perquè no té el serveis adequats per passar de 18.000 habitants a tocar els 100.000 en les puntes turístiques. Mentrestant, a Ger, Queixans, Riu de Santa Maria o Age les grues van aixecant urbanitzacions que deixen els barris vells, plens de cases buides, envoltats de residències clonades de pissarra i pedra. Dic a l'alcalde que tan sols la Generalitat pot aturar aquest sector de la construcció desbocat. Que la Generalitat ho sap i no fa res concentrada en grans anuncis de Jocs Olímpics i futures línies de tren. Molt lluny del que preocupa la Cerdanya impotent.